

הוּא) חֹזֵא דוֹכְתִיָּהּ, וְלֹא בְּמֹתָא, וְלֹא בְּשַׁעֲתָא ד־הוּוּ
בְּיַי נְבִיאֵי קַמִּיהּ.

וַיִּי' הָעֲלִים מִמֶּנִּי וְגו', כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית יט) וַיִּי'
הַמְטִיר עַל סְדוּם וְעַל עַמּוֹרָה, דָּא בִי דִינָא
דְּלִתְתָּא. וְלֹא הִגִּיד לִי, מָאֵי טַעְמָא לֹא יָדַע
אֱלִישַׁע. אֲלֵא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמָה אֲנָא
קָטִיל לְהַאי, אִי אִימָא לִיהּ, לֹא יָמוּת, דְּהָא נְבִיבּוּזָא
דִּילִיהּ הוּא. וְדַאי אִית לִיהּ לְמִימָת, דְּהָא אֶתְמַר,
דְּכְתִיב אֶתְ חוּבְקַת בֶּן, וּמֵאַתֵּר דְּנוֹקְבָא גָרִים מוֹתָא,
וּבְגִינֵי כֶךְ לֹא אָמַר לִיהּ.

וַיֹּאמֶר לְגִיחִי חֲגוּר מְתַנֶּיךָ וְקַח מִשְׁעֵנִתִּי בְיָדְךָ
וְלֶךְ. וְהָא אוּקְמוּהָ וְאַסְתִּילַק נִיסָא מִיָּהּ.
חִי יִי' וְחִי נַפְשֶׁךָ אִם אַעֲזוּבְךָ, אֲמַאי בִּינוּן דְּגִיחִי

לשון הקודש

לֹא יָדַע אֱלִישַׁע? אֲלֵא אָמַר הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וּמָה אֲנִי אֶהְרַג אֶת זֶה? אִם
אָמַר לוֹ – לֹא יָמוּת, כִּי הַמְתַּנֶּה שְׁלוֹ
הִיא. וְדַאי שְׂיֵשׁ לוֹ לְמוּת, שְׁהַרִי נֹאמַר,
שְׁכַתוּב אֶתְ חֻבְקַת בֶּן, וּמִמְקוֹם הַנְּקֻבָּה
גֹרַם מוֹת, וְלִכְּן לֹא אָמַר לוֹ.

וַיֹּאמֶר לְגִיחִי חֲגוּר מְתַנֶּיךָ וְקַח מִשְׁעֵנִתִּי
בְיָדְךָ וְלֶךְ. וְהַרִי פֶרְשׁוּהָ שְׁהַסְתִּילַק הַגִּס
מִמֶּנּוּ. חִי ה' וְחִי נַפְשֶׁךָ אִם אַעֲזוּבְךָ,
לְמָה? בִּינוּן שְׁגִיחִי הִנֵּה הוֹלֵךְ. אֲלֵא

בַּעֲלָהּ. וַיִּגַּשׁ גִּיחִי לְהַדְרָפָה, הַרִי פֶרְשׁוּהָ.
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הִרְפָּה לָהּ. מָה
שׁוּנָה כָּאֵן שְׁאָמַר אִישׁ הָאֱלֹהִים,
וּבְשִׁהָיָה בְּעִיר אֱלִישַׁע? אֲלֵא כָּאֵן וְדַאי
אִישׁ הָאֱלֹהִים, שְׁכָּאֵן (הוּא) מְקוֹמוֹ וְלֹא
בְּעִיר, וְלֹא בְּשַׁעֲהָ שְׁהִיוּ בְּנֵי הַנְּבִיאִים
לְפָנָיו.

וְח' הָעֲלִים מִמֶּנִּי וְגו', כְּמוֹ שְׁנֹאמַר (שם ט)
וְהו' הַמְטִיר עַל סְדוּם וְעַל עַמּוֹרָה, זֶה בֵּית
דִּין שֶׁל מִטָּה. וְלֹא הִגִּיד לִי, מָה הַמַּעַם

הָזֶה אָזִיל. אֲלֵא הִיא יִדְעַת אֲרַחֲוֵי דְהַהוּא רְשָׁע
 דְּגִיחֲזִי, דְּלֹא אִיהוּ כְּדָאי דִּישְׁתַּכַּח נִסָּא עַל יְדוּי.

וַיִּשָּׂם פִּיּו עַל פִּיּו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו וְגו'. אֲמַאי,
 אֲלֵא דְאֲשַׁנַּח אֱלִישָׁע וַיִּדַע דְּאֲתָרָא (דְּאֲתָרָא
 הוּא) דָּא הוּא דְּגָרִים, דְּאֲתַקְשָׁר בֵּיהַ הֲשָׁתָא. וַיִּשָּׂם
 פִּיּו עַל פִּיּו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו, לְקַשְׁרָא לִיהַ בְּאֲתָרָא
 אַחֲרָא עַלְמָה, אֲתָר דְּחִיּוּן אֲשֶׁתְּכַחוּ בֵּיהַ.

וְלֹא יָכִיל לְאֲעַקְרָא לִיהַ מֵאֲתָר דְּאֲתַקְשָׁר בֵּיהַ
 בְּקַדְמֵיתָא, אֲלֵא אֲתַעַר רוּחָא חֲדָא מְלַעֲיָלָא,
 וְאֲתַקְשָׁר בְּהַאי אֲתָר, וְאֲתִיב לִיהַ נַפְשִׁיהַ. דְּאִי לֹא
 חֲבִי לָא הָזֶה קָאִים לְעֵלְמִין. וַיִּזְוֶרר הַנַּעַר עַד שְׁבַע
 פְּעָמִים, וְלֹא סָלִיק יַתִּיר, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים ז)
 יְמֵי שָׁנוֹתֵינוּ בְּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה.

לשון הקודש

וְלֹא יָכִיל לְעַקֵּר אוֹתוֹ מִמְּקוֹם שֶׁנִּקְשַׁר בּוֹ
 בְּתַחֲלָה, אֲלֵא עוֹרֵר רוּחַ אַחַת מִלְּמַעְלָה,
 וְנִקְשַׁר בְּמִקְוֹם זֶה וְהָשִׁיב לוֹ אֶת נַפְשׁוֹ,
 שָׂאֵם לֹא כָּד, לֹא הִזָּה עוֹמֵד לְעוֹלָמִים.
 וַיִּזְוֶרר הַנַּעַר עַד שְׁבַע פְּעָמִים, וְלֹא עָלָה
 יוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְמֵי שָׁנוֹתֵינוּ בְּהֶם
 שְׁבַעִים שָׁנָה.

שְׁהִיא יִדְעָה אֶת דְּרָבֵי אוֹתוֹ גִּיחֲזִי
 הַרְשָׁע, שְׂאִינוּ כְּדָאי שִׁמְעָא גַם עַל יְדוּ.
 וַיִּשָּׂם פִּיּו עַל פִּיּו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו וְגו',
 לְמָה? אֲלֵא שְׂאֵלִישָׁע הַשְּׂגִיחַ וַיִּדַע
 שְׁמִקּוֹם וְשֶׁאֲשָׁה הוּא זֶה הוּא שְׁגָרִם,
 שֶׁנִּקְשַׁר בּוֹ כְּעַת. וַיִּשָּׂם פִּיּו עַל פִּיּו וְעֵינָיו
 עַל עֵינָיו, לְקַשֵּׁר אוֹתוֹ לְמִקְוֹם אַחַר
 עַלְיוֹן, הַמְּקוֹם שֶׁנִּמְצְאִים בּוֹ חַיִּים.

וְדָא הוּא חֲבֻקוּק נְבִיאָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר אֶתְּ
 חוֹבְקַת בֵּן. אִי חֲכִי חֲבֻק מִיבְעֵי לִיָּה, אָמַי
 חֲבֻקוּק תִּרִי. אֶלָּא, חַד (דף מ"ה ע"א) דְאַמִּיָּה, וְחַד
 דְאַלִּישָׁע, דְאַתְחַבֵּק עִמִּיָּה. דְּבַר אַחַר תִּרִי חֲבֻקִין
 הוּוּ בֵיָּה, בֵּין לְהֵאִי סְטָרָא בֵּין לְהֵאִי סְטָרָא. חֲבֻקָא
 חָדָא, הַהוּא אֶתְר דְּהָוָה תְּלִי בֵיָּה בְּקַדְמִיתָא.
 חֲבֻקָא אַחֲרִינָא דְסָלִיק לִיָּה לְדַרְגִּין עַלְאִין יִתִּיר,
 וּבְגִין כֶּךָ חֲבֻקוּק תִּרִי.

תְּפִלָּה לְחֲבֻקוּק הַנְּבִיא, (חֲבֻקוּק ג) מָאִי תְּפִלָּה. אֶלָּא
 דָּא הוּא אֶתְר, דְּהָוָה קָשִׁיר בֵּיָּה
 בְּקַדְמִיתָא, וְדָא הוּא תְּפִלָּה שְׁל יָד. עַל שְׁגִיזוֹת.
 דְּהָהוּא יוֹמָא דְאַתְקֶשֶׁר בֵּיָּה, שְׁגִיזוֹת דְּעֶלְמָא הוּוּ
 תְּלִיִין קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּנְבוֹרָה הָוָה שְׁלִיט,
 וְעַל דָּא אֶתְקֶשֶׁר בֵּיָּה הֵאִי תְּפִלָּה. (נ"א בְּהֵאִי תְּפִלָּה)

לשון הקודש

חֲבֻקוּק-שְׁנַיִם.

תְּפִלָּה לְחֲבֻקוּק הַנְּבִיא (חֲבֻקוּק א) - אִיזוּ
 תְּפִלָּה? אֶלָּא זְהוּ מְקוּם שְׁהִיָּה קָשִׁיר בּו
 בְּתַחֲלָה, וְזְהוּ תְּפִלָּה שְׁל יָד. עַל שְׁגִיזוֹת
 - שְׁאוֹתוֹ יוֹם שְׁנַקְשֶׁר בּו, הִיזוּ תְּלוּיִים
 שְׁגִיזוֹת הָעוֹלָם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וּנְבוֹרָה הִיָּתֵה שׁוֹלְמָת, וְלָבֵן נְקֶשֶׁרָה בּו
 תְּפִלָּה זוּ (בּוּוּ הַתְּפִלָּה).

זְהוּ הוּא חֲבֻקוּק הַנְּבִיא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 אֶתְּ חֲבֻקַת בֵּן. אִם כֶּךָ, הִיָּה צְרִיךְ לְהִיָּת
 חֲבֻק, לְמָה פְּעֻמִּים - חֲבֻקוּק? אֶלָּא
 אַחַד שְׁל אָמוּ, וְאַחַד שְׁל אֶלִּישָׁע
 שְׁהַתְּחַבֵּק עִמּוּ. דְּבַר אַחַר, שְׁנֵי חֲבֻקִים
 הִיזוּ בּו, בֵּין לְצַד זֶה בֵּין לְצַד זֶה. חֲבֻק
 אַחַד, אוֹתוֹ מְקוּם שְׁהִיָּה תְּלוּי בּו
 בְּתַחֲלָה. חֲבוּר אַחַר, שְׁהַעֲלָה אוֹתוֹ
 לְדַרְגוֹת יוֹתֵר עֲלִיוֹנוֹת, וְלָבֵן

דְּבַר אַחַר תְּפִלָּה לַחֲבֻקִּים הִנָּבִיא, תְּפִלָּה לַחֲבֻקִּים:
בְּגִין חֲבֻקִּים, דְּאִיהוּ עֶבֶד בְּגִינֵיהּ. יי' שָׁמַעְתִּי
שְׁמַעְדָּךְ יִרְאֵתִי וְגו', תָּא חַיִּי, כִּד הוּא אֶתְעַר עָלֶיךָ
רוּחָא דְנְבוּאָה עַל אֲתָר דָּא דְהוּא תְּפִלָּה, הוּא אֲתֵי
וְהוּא דְחִיל וּמִזְדַּעְזַע. מִתְּלָא אֲמַרִי, מָאן דְנִשְׁיָד
מִפְּלָבָא, מִקְּלִיָּה אֲזַדְעִזַע.

יי' פְּעֻלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חֵיִהוּ, מָאן פְּעֻלְךָ. אֵלָּא,
עָלֶיךָ קָאֲמַר, דְּאִיהוּ פֶּעַל דִּילִיָּה. בְּקֶרֶב שָׁנִים
חֵיִהוּ. הָב לִיָּה חֵיִן לְהֵאֵי פְּעֻלְךָ, בְּקֶרֶב שָׁנִים
עֲלֵאִין. דְּבַר אַחַר, חֵיִהוּ דְלָא יָמוּת כִּד בְּקַדְמִיתָא.

עַל שְׁגִיזוֹנוֹת, מָאֵי עַל שְׁגִיזוֹנוֹת, עַל שְׁגִיאוֹת מִיבְעֵי
לִיָּה. כְּמָה דְאֵת אֲמַר (תהלים יט) שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין.
אֵלָּא (כִּלְאֵי הוּא אֲבָל) שְׁגִיזוֹנוֹת, כְּמָה דְאֵת אֲמַר (תהלים ז)
שְׁגִיזוֹן לְדָוִד. זִינֵי תִשְׁבְּחוּן חוּן קַמֵּיִהוּ דְנְבִיאֵי,

לשון הקודש

פְּעֻלְךָ? אֵלָּא עָלֵי אֲמַר, שְׁהוּא פֶּעַל שְׁלוֹ.
בְּקֶרֶב שָׁנִים חֵיִהוּ, תַּן לוֹ חֵיִים לְפְעֻלְךָ
זֶה בְּקֶרֶב שָׁנִים עֲלִיזוֹנוֹת. דְּבַר אַחַר
חֵיִהוּ – שְׁלָא יָמוּת כְּמוֹ שְׁבַתְחֻלָּה.
עַל שְׁגִיזוֹנוֹת, מָה זֶה עַל שְׁגִיזוֹנוֹת? עַל
שְׁגִיאוֹת הִיָּה צְרִיךְ (לְכַתְּבָא), כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר
(תהלים יט) שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין. אֵלָּא וְהַבֵּל הוּא.
אֲבָל שְׁגִיזוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (שם ז) שְׁגִיזוֹן

דְּבַר אַחַר תְּפִלָּה לַחֲבֻקִּים הִנָּבִיא –
תְּפִלָּה לַחֲבֻקִּים, מְשׁוּם חֲבֻקִּים שְׁהוּא
עֲשָׂה בְּשִׁבְלֵוֹ. ה' שָׁמַעְתִּי שְׁמַעְדָּךְ יִרְאֵתִי
וְגו', בֵּא רְאָה, כְּשִׁמְתְּעוֹרְרַת עָלֵי רוח
נְבוּאָה עַל מְקוּם זֶה שְׁהוּא תְּפִלָּה, הִיָּה
כָּא וְהִיָּה פּוֹחַד וּמִזְדַּעְזַע. מְשַׁל אֲמַרִים,
מִי שְׁנַנְשֵׁד מִפְּלָבָא, מְקוּלוֹ הוּא מִזְדַּעְזַע.
ה' פְּעֻלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חֵיִהוּ, מִי זֶה

לְמִישְׁרֵי עַלְיֵיהוּ רוּחַ נְבוּאָה, כְּמָה דְאֵת אָמַר (שמואל
 א *) וּפְנַעַתָּ חֶבֶל נְבִיאִים יְרֵדִים מִחֶבְמָה וּלְפָנֵיהֶם
 נִבֵּל וְתַף וְגו', וּכְתִיב (מלכים ב ג) וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְגִן
 וְגו'. וְכָל שָׁפָן חֲבֻקוֹק, דְּאֶצְטְרִיךְ לִיהַ יַתִּיר
 מִכְּלֵהוֹן, לְנִיחָא דְרוּחָא, וּלְבִסְמָא לְהַהוּא אֲתֵר,
 לְאִמְשָׁבָא עַלְיָה רוּחַ נְבוּאָה. וְכֵן כְּלָהוּ נְבִיאֵי כְּהֵאִי
 גְּוֹנָא, בַּר מִמֹּשֶׁה דְסָלִיק עַל כָּל שְׂאֵר נְבִיאֵי
 דְעֵלְמָא, זְכָאָה חוֹלְקִיָּה.

תָּא חַזִי, כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, רוּחֵיהוֹן הָוָה
 תָּבִיר בְּגִוּוּיָּיהוּ, וְהוּוּ שְׁמַעִין אֵינּוֹן תְּשַׁבְּחוּ, וְלֹא
 יִבְלִין לְמַחְדֵי, וּבְשַׁעַתָּא דְכְּלָהוּ אוּכְלָסִין וְרִתִּיכִין
 נִפְקוּ בְּשִׁכְנֵתָא, כְּלָהוּ אָרִימוּ תְשַׁבְּחוּ וְשִׁירִין קָמִי
 קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתֵעַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 רוּחֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, וְהוּוּ שְׁמַעִין אֵינּוֹן תְּשַׁבְּחוּ, וְקָאִים
 רוּחֵיהוֹן בְּגִוּוּיָּיהוּ דְלֹא פִרְתָּן.

לשון הקודש

הַנְּבִיאִים, פִּרְט לְמֹשֶׁה שַׁעֲלָה עַל כָּל
 שְׂאֵר נְבִיאֵי הָעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ!
 בַּא רְאָה, כְּשִׁנְצָאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
 רוּחָם הִיָּתָה שְׁבוּרָה בְּתוֹכָם, וְהָיוּ
 שׁוֹמְעִים אוֹתָם תְּשַׁבְּחוֹת וְלֹא יִבְלִים
 לְשִׁמְתָה. וּבְשַׁעֲרָה שְׁכָל הָאוּכְלוּסִין
 וְהַמְרַכְּבוֹת יֵצְאוּ עִם הַשְּׂכִינָה, כְּלָם
 הָרִימוּ שִׁירִים וְתְשַׁבְּחוֹת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ

לְדוֹד. מִיָּנִי תְשַׁבְּחוֹת הָיוּ לְפָנֵי הַנְּבִיאִים
 לְהַשְׁרוֹת עֲלֵיהֶם רוּחַ נְבוּאָה, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (שמואל א-*) וּפְנַעַתָּ חֶבֶל נְבִיאִים
 יְרֵדִים מִחֶבְמָה וּלְפָנֵיהֶם נִבֵּל וְתַף וְגו',
 וְכְתוּב וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְגִן וְגו'. וְכָל שָׁפָן
 חֲבֻקוֹק שֶׁהֶצְטְרַף לוֹ יוֹתֵר מִכָּלֶם, לְנִתְחַת
 הָרוּחַ, וּלְבִשָׁם אֵת אוֹתוֹ מְקוֹם, לְהַמְשִׁיךְ
 עָלָיו רוּחַ נְבוּאָה. וְכֵן כְּמוֹ כֶּהֱנֵה כָּל

כִּי נָשָׂא כַד אִיהוּ שָׁבִיב פּוֹלְחָנָא, כִּדִּין יָדַע תְּבִירוֹ
 דְּגֵרְמוֹי, תְּבִירוֹ דְּרוּחִיהּ. כִּךְ יִשְׂרָאֵל, כִּד נִפְקוּ
 מִמִּצְרַיִם, כִּדִּין טָעִימוּ טַעְמָא דְמוֹתָא, וְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אִפִּי לֹזַן, דְּכִתְיִב, (שמות יג) וַיֵּי' הוֹלֵךְ
 לְפָנֵיהֶם יוֹמָם וָגו'. וְכָל אֲזַרְחִין, הָווּ סְלִקִּין רִיחִין
 דְּאַסּוֹתָא, וְעָאֲלִין לְגוֹפֵייהוּ וְאַתְסִיִּין, וְקַל תְּשַׁבְּחוּ
 דִּהוּ שְׁמַעִין, הָווּ חֲדָאן וְנִיחִין בְּרוּחִיהוֹן.

וּפְרַעָה וְכָל אֵינּוֹן אֹכְלוֹסִין דִּילִיהּ, הָווּ אֲזִילִי
 בְּתַרִּייהוּ, לְאֹזִיפָא לֹזַן, עַד דְּנִפְקוּ
 מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. וְכֵן כָּל אֵינּוֹן רַבְרַבִּין דְּמִמְנָן
 עֲלִיהוֹן, וְעַל שְׂאֵר עַמִּין, אֹזִיפוּ לָהּ לְשִׁכְנֵתָא
 וְלִישְׂרָאֵל כְּלָהוּ, עַד דְּשָׂארוּ בְּאִיתָם בְּקִצָּה הַמְדַבֵּר,
 חֲדָא הוּא דְּכִתְיִב, וַיְהִי בְּשַׁלַּח פְּרַעָה אֶת הָעָם וָגו'.

לשון הקודש

ריחות של רפואה, ונכנסים לגופם
 ומתרפאים, וקול התשבחות שהיו
 שומעים, היו שמחים ונחים ברוחם.

ופרעה וכל אותם האוכלוסים שלו היו
 הולכים אחריהם ללוות אותם עד
 שיצאו מארץ מצרים, וכל כל אותם
 גדולים שרים הממנים עליהם ועל שאר
 העמים, לוו את השכינה ואת ישראל
 כלם, עד שחננו באיתם בקצה המדבר.
 זהו שכתוב ויהי בשלח פרעה את העם

ברוך הוא, ועורר הקדוש ברוך הוא את
 רוחם של ישראל, והיו שומעים את
 אותם התשבחות, ועמדה רוחם בתוכם
 שלא פרחו.

בשארדם עויב עבודה, או יודע את
 שברון העצמות ושברון הרוח. כך
 ישראל, בשיצאו ממצרים, אז טעמו
 טעם המות, והקדוש ברוך הוא רפא
 אותם, שכתוב (שמות יג) ויהי הולך לפניהם
 יומם וָגו'. וכל הדרכים היו מעלות

כִּי קָרוֹב הוּא, כִּי קָרוֹב הוּא. הֵהוּא אֹמְרָה דְּאוּמֵי
 אַבִּימֶלֶךְ לְאַבְהֵן, עַל הֵהוּא טִיבוּ דְּעַבְדּוּ פְּלִשְׁתִּים
 לְאַבְהֵן, דְּכְתִיב (בראשית כא) בַּחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ
 תַּעֲשֶׂה עִמָּדֵי וְעַם הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָרְתָה בָּהּ.

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פְּרַעְיָה אֶת הָעָם, מֵה כְּתִיב לְעִילָא,
 וַיָּקָם פְּרַעְיָה לַיְלָה הוּא וְכָל עַבְדָּיו. תָּא חֲזִי,
 נוֹקְמָא עֲלָאָה דְּעַבְד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַצְרַיִם.
 תִּלְת מוֹתָנֵי הוּו. חַד, דְּעַבְדּוּ בוּכְרִין בְּמַצְרַיִם,
 דְּקָטִילוּ כָּל אֵינוֹן דְּאַשְׁכְּחוּ. וְחַד, דְּקָטִיל קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת לַיְלִיא. וְחַד, פֶּד חָמָא פְּרַעְיָה
 מוֹתָנָא בְּבִיתִיה בְּבָנוּי וּבְעַבְדּוּי, קָם וְזָרִיז נְרַמִּיָּה,
 וְקָטִיל אַפְרַכִּין וְסַרְכִּין, וְכָל דְּאַמְלִיכוּ לִיָּה לְסַרְבָּא
 בְּעַמָּא עַד דְּאוּרִייתָא אַסְהִידַת עָלִיָּה דְּאִיָּהוּ קָם
 בְּלִילִיא מִמָּש. כְּמָה (דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת) דְּלִילִיא

לשון הקודש

שְׁעֵשָׂה תְּקוּדָשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַצְרַיִם,
 שְׁלִשָּׁה סוּגֵי מוֹת הָיוּ אֶחָד שְׁעֵשׂו
 הַבְּכוּרִים בְּמַצְרַיִם, שְׁהָרְגוּ כָּל אוֹתָם
 שְׁנַמְצָאוּ. וְאֶחָד שְׁהָרַג הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה. וְאֶחָד בְּשַׁרְאָה פְּרַעְיָה
 אֶת הַמּוֹת בְּבִיתוֹ בְּבָנוּי וּבְעַבְדּוּי, קָם
 וְזָרִיז אֶת עַצְמוֹ, וְהָרַג שָׂרִים וּמוֹשְׁלִים וְכָל
 מִי שִׁיעֵץ לוֹ לְסַרְבַּ לְעַם, עַד שְׁהַתוֹרָה
 מְעִידָה עָלָיו שֶׁהוּא קָם בְּלִילָה מִמָּשׁ,

וְגו', כִּי קָרוֹב הוּא. כִּי קָרוֹב הוּא, אוֹתָהּ
 שְׁבוּעָה שְׁנִשְׁבַּע אַבִּימֶלֶךְ לְאַבְהֵן עַל
 אוֹתוֹ טוֹב שְׁעֵשׂו הַפְּלִשְׁתִּים לְאַבְהֵן,
 שְׁכְתוּב (בראשית כא) בַּחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
 עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדֵי וְעַם הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָרְתָה בָּהּ.

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פְּרַעְיָה אֶת הָעָם. מֵה כְּתוּב
 לְמַעְלָה? וַיָּקָם פְּרַעְיָה לַיְלָה הוּא וְכָל
 עַבְדָּיו. בָּא רָאָה, הַנִּקְמָה הָעֲלִיזָה